

raad mellem Folketingets Finansudvalg og de daværende Ministre og dels senere i Form af et særligt Lovforslag, der for øvrigt ikke naaede ud over første Behandling og Henvielse til Udvalg. I forrige Rigsdagssamling blev der af den daværende Minister for offentlige Arbejder i Folketinget fremsat et Forslag, der efter første Behandling blev henvist til et Udvalg. Dette Udvalg afgav henimod Samlingens Slutning en Betænkning, hvori Flertallet indstillede Lovforslaget til uforandret Vedtagelse, medens forskellige Mindretal ønskede adskillige Ændringer. Det kom imidlertid ikke til nogen videre Behandling af Sagen. Jeg fandt da ved min Tiltræden som Minister for offentlige Arbejder, at jeg burde holde mig til at fremsætte Forslaget i samme Skikkelse, hvori det var fremsat tidligere — overensstemmende med, hvad der har været Coutume i en Aarrække med Forslag, der ikke var behandlede til Ende. Der var i dette specielle Tilfælde saa meget mere Grund for mig til at holde mig til den gamle, tilvante Praksis, som jeg havde den Ære at være Formand for det Udvalg, der i Folketinget havde behandlet Forslaget, og jeg havde som Ordfører skrevet en Betænkning for Flertallet, der resulterede i at indstille Forslaget til uforandret Vedtagelse i Folketinget.

Saaledes som Forslaget nu i denne Samling er blevet behandlet til Ende nede i Folketinget, er det rent formelt undergaaet ikke faa Ændringer, men i Realiteten er der i Virkeligheden kun een Ændring, der kan siges at have nogen større Betydning, naar Talen er om, hvordan den fremtidige Ordning af Statens civile Bygningsvæsen skal være. Forslaget, som det var forelagt i Fjor, og som jeg altsaa ogsaa forelagde det i Aar, gik ud paa, at der i Stedet for, at vi nu have 5 Bygningsinspektører, hver med sit Omraade og sine bestemte Bygninger, skulde oprettes et Bygningsdirektorat med en Bygningsdirektør i Spidsen, under hvem saa skulde sorseres samtlige de offentlige Bygninger, som Staten har Forpligtelse til at føre Tilsyn med og vedligeholde. Desuden skulde Bygningsdirektøren med den Assistance, han skulde have, være samtlige Ministerier behjælpelig med Udarbejdelsen af Forslag, Planer osv. vedrørende nye Bygningers Opførelse og i øvrigt med alt, hvad der vedrører Bygningsvæsenet. — Jeg maatte maaske til Forklaring af den Form, hvori Forslaget nu foreligger, sige, at jeg baade i Fjor, medens jeg beskæftigede mig med

denne Sag i det Udvalg i Folketinget, der havde det foreliggende Forslag til Behandling, og senere, efter at jeg som Minister er kommen til at beskæftige mig, jeg maa maaske have Lov til at sige, mere indgaaende med Spørgsmaalet, har været klar over, at hvordan man end ordnede den øverste Ledelse af Bygningstilsynet, vilde man altid i Praksis naa til det Resultat, at der er en hel Del af de offentlige Bygninger, der saavel af Hensyn til deres arkitektoniske Betydning som ogsaa og navnlig af Hensyn til deres historiske Værdi altid ville være at sætte under et mere sagkyndigt Tilsyn. Og her vil man vel fra alle Sider nok være enig om at indrømme, at det maa blive et Tilsyn af akademisk uddannede Arkitekter. Paa den anden Side er der en hel Række af mindre Bygninger ud over Landet, som Skovfogedboliger, Hegnssynsmændshuse osv., hvor der ikke synes at være særlig Anledning til at benytte saa kostbart et Tilsyn, som akademisk uddannede Arkitekters Tilsyn ret naturligt maa være, fordi deres Tid er kostbarere. Det er Bygninger, hvor der ikke kan siges at blive noget forsømt eller ske nogen Skade ved, at den almindelige Haandværker, selvfølgelig i Forbindelse med vedkommende Beboer, har det aarlige Tilsyn og udfører eller lader udføre det Arbejde, der hvert Aar skal udføres, dels de almindelige Reparationer og dels de Hovedreparationer, der af og til finde Sted, navnlig naar de paagældende Beboere skifte.

I den Form, hvori Forslaget forelaa i Fjor, og hvori jeg tillod mig at forelægge det i Aar, gik jeg ud fra, at der i Forslaget var indeholdt den fornødne Bemyndigelse for Ministeren til at ansætte under Bygningsdirektøren eller rettere lade ham antage de fornødne akademisk uddannede Arkitekter til at føre dette Tilsyn med disse mere historiske og arkitektoniske Bygninger, uden at der, som ærede Medlemmer have set, i Forslaget var fastsat noget bestemt om, hvor mange og hvilke Bygninger det i saa Henseende drejede sig om. Man har i Folketingets Udvalg fundet, at det var bedre straks at fastslaa, at der under Bygningsdirektøren, til en vis Grad sideordnet ham, skulde ansættes 3 Arkitekter, som man har ladet beholde Navnet Bygningsinspektører, saaledes at der, selvfølgelig efter Forhandling mellem Bygningsdirektøren og Ministeren, vilde være at tillægge hver af disse et vist Antal af de omtalte Bygninger, antagelig fordelt efter Landsdelene. Det er det, vi